

Liebling. Aug 20th 1820.

Nagy Tisztelendő Senior Ur,
Kegyes Isakaró Uram!

Nem történetesen azon megütközni, hogy Parancsolatja szerint
való megjelenésem helyett, Levelimmel előállni bátorko-
dom; mert ennek sem magam, sem jutg az Oklasiám,
hanem egy különös történet az oka. En ugyan, miképen
Tisztelendő Uram Rendeléseit vettem: azonnal kör-
löttem a Kuratorunkkal és az Ottlank több Előjáróival,
de ezek is tisztent fogadtak nekem egy Hauszlein Józ-
nos nevű embert, a ki engem felvigyen mind a két Ven-
Consistoriumokba; hanem, midőn harmad nappal az Indu-
lás előtt máj csak nem az utoljót hozdára haza a bu-
rájának: örvé meg örvé törött Bécse vigyázatlanságá-
ból a fekére, ki is ezen tetteést nem kedveső jutalmat
várván: azonnal elpökött harájába. Már ilyen pocult
állapota jutván a fogadott Kossison, azomban el törött

Kossija

Kassja helyébe se kaphatván hamarába máfikat; de
Berepe sem lévén, a' kire még hátra lévő munkáját, s az
ő Kontójára igaz a' Földesuraság pürüjénn ígért nyom-
tatást bírhatná: kéntelen volt akkor le mondani, a' mi-
kor már 1 1/2 napi időköz alatt, az Eklant Előjárónak
minden igyekezeti mellett is, csupa lehetetlenség volt má-
fikat találni, minthogy máfok még annyira sem voltak
munkájokba mint ez. — És imhol így kéntelenültem
aron adósságomat még a' A. Eptendore hallgatóján, a'
a' mit Hivatalom folytatásának már Edik Eptendijébe
bizony örömet le fizessem volna, ha más orból nem is,
leg alább csak azért is, mivel így püntelen csak függ,
göbe lévén, egy máfik fő, s pinte olyan fontos célotom
kéntelen vagyok egyik fél Eptendöről a' máfikra hátra-
vetni. Az Eklanti is pedig alig várhatta már
azt az órát, a' melybe már egyfő megpabadittatását
reménylhetne volna.

Imé ez az oka annak rövideden, hogy Ziptelen,
do

do Senior Uram várakozásának meg nem jelel-
hettem, s Parancsolására ez úttal semmi esetre meg
nem jelenhettem, — a' miről, jöllehet a' fatalis történet
meg nem változathattam, alaratosan engedelmet kérek.
Meltóssággal tehát ezek szerint akar mikor velem jaram,
tsolui, és én megkésztöztetett Igyekezettel fogok azon
iparkodni, hogy legendó Parancsolatait annyival hi-
vebben teljesíthessem, a' ki állandóul maradok

Nagy Ziptelen Senior Uramnak
Kegyes Jóakaró Uramnak

mindenkor kész polgár
Höckner Jakab
A. V. esmij. 1846.

1820

A-XLIX^a 21